

DE ASTĂZI ÎNTR-UN AN

Sao a ascultat deja de mai mult timp cu atenție cuvintele misionarului. „Totul este adevărat și exact ce spui tu”, a recunoscut el.

„De ce nu te faci creștin, Sao?” a întrebat misionarul.

„Vreau încă să mă mai gândesc la aceasta. Isus Hristos a fost un om bun și un om mare, poate chiar Fiul lui Dumnezeu. Serviciul vostru divin este un serviciu divin bun, și este posibil, ca eu să mă atașez odată de voi, dar pentru aceasta am nevoie de timp.”

Timpul trecea.

Misionarul îl atenționa din când în când pe Sao, spunându-i cât de prețios este timpul, și ce periculos este, să amâni pocăința.

„Acum nu vreau să mai aud nimic despre aceasta”, a fost răspunsul lui Sao. „Am timp destul. Niciodată nu fac ceva pripit. Dumnezeu este milos și îndurător, și probabil n-are nimic împotriva, că-mi iau timp, să chibzuiesc totul bine. Nici Dumnezeu nu se grăbește.”

Iar a trecut o perioadă de timp. Într-o seară a venit un mesager la misionar și i-a spus: „Sao s-a îmbolnăvit și te roagă, ca prieten al său, să vii repede la el, deoarece fiecare clipă este prețioasă.”

Misionarul a mers la Sao și l-a găsit culcat pe patul lui, palid și plin de frică. „Dă-mi ceva, care să mă însănătoșească din nou”, se ruga el, „nu vreau să mor deja.”

„Viața și moartea sunt în mâna lui Dumnezeu; eu vreau să fac tot ce pot, ca să-ți ajut. Dar reușita este în mâna lui Dumnezeu, nu într-a mea”, a răspuns misionarul medic.

Sao a strigat: „Atât de mult aș vrea să mai rămân în viață, nu-mi place să mor.”

Misionarul a ieșit și a rugat pe unul din cei prezenți, să meargă cu el, ca să ia un medicament, pe care el voia să-l prepare acasă. În inima lui se ruga pentru sărmanul păgân, și în timp ce se ruga, i-a venit o idee. Acasă a umplut o sticlură, i-a pus o etichetă și a scris pe ea: „Să se ia o lingură plină, de astăzi într-un an.”

Sao a așteptat cu nerăbdare întoarcerea slujitorului său. Dornic a întins mâna după medicament. Dar ce s-a speriat, când a citit: „Să se ia o lingură plină, de astăzi într-un an.”

„Desigur este o greșeală. Întoarce-te la casa de misiune. Eu nu pot aștepta până de astăzi într-un an, atunci sunt de mult mort, iar eu nu vreau să mor!”

Curierul a plecat. A venit în grabă la misionar, care l-a primit amabil și a lipit imediat o nouă etichetă peste cea veche. Acum stătea scris: „De astăzi într-o lună o lingură plină.”

Această prescripție a avut asupra lui Sao același efect ca și prima prescripție. Agitat l-a trimis pe slujitor înapoi. „Trebuie să fie o eroare.”

Misionarul a scris a treia etichetă: „Mâine o lingură.” Dar când Sao a citit aceasta, a strigat disperat: „Mâine? Ce ajută un medicament, pe care trebuie să-l iau *mâine*? Astăzi am nevoie de el. Du-te încă odată la misionar și roagă-l să vină personal.”

Scurt timp după aceea slujitorul Domnului a stat la patul lui Sao. El a adus o sticlură cu un medicament împotriva febrei. „Prietene”, a zis el bolnavului, „tu n-ai putut să aștepti, când a fost vorba de trupul tău. Cum poți tu să-ți asumi răspunderea, să aștepti așa de mult, când este vorba de restabilirea sufletului tău?”

Sao a priceput, la ce se referea medicul misionar, și nu dorea să mai amâne pocăința lui. A primit fără ezitare vestea mântuirii, la fel cum a primit leacul împotriva febrei pentru trupul său, și s-a încrezut în Domnul Isus, care a spus:

„Eu sunt calea și adevărul și viața.”

Așa a devenit Sao un creștin fericit.